

Korn. Jeg ser ikke, der er Spor af Berettigelse dertil. Disse Landbrugere har jo ingen Skade haft af de høje Majsfragter, ikke den allerfjerneste. De har tværtimod paa mange Maader haft en glimrende Fortjeneste; thi det, at Fragten steg paa Majs her til Landet, betød Stigning i samme Forhold af Prisen paa deres hjemmeavlede Varer, og der er vel ingen, der har lukreret mere ved de høje Fragter end netop de store Korn- dyrkere i Danmark. Derfor vil jeg henstille, at man paa dette Omraade ved Anvendelsen af Fragtafgiftens Beløb saa vidt muligt baade fra den højtærede Indenrigsministers og fra Finansudvalgenes Side vil bestræbe sig for at gaa den rigtige Vej, nemlig at gøre Kornet herhjemme i Danmark saa billigt som muligt — det giver de bedste Forhold for Landbruget i Almindelighed at arbejde under — og prøve paa klart at se, hvordan Virkningen bliver overfor det store Jordbrug, naar man gaar den af Venstres Repræsentanter i Landbrugsforeningerne og her i Rigsdagen gentagne Gange forlangte Vej: at give Tilskud gennem Slagterierne til Flæskeproducenterne. Ogsaa paa andre Maader har den høje Bygpris herhjemme en uheldig Følge. Jeg har stadig ment, at det var betimeligt og rigtigt, om man for længe siden havde baandlagt Prisen paa denne Kornsort herhjemme. Thi det, at man ikke tilstræber en ensartet Pris for alle Kornsorter herhjemme, bevirker for det første, at Landbrugerne fristes til at gaa bort fra Vintersæddyrkning over til andre Kornsorter, og dernæst bevirker det ogsaa, at man i andre Landbrugsproduktioner gaar bort fra det kendte og driver over mod Bygdyrkning. Jeg tænker her paa Sukkerroedyrkingen i Danmark. Jo højere Bygprisen er, des mere fristes Landbrugerne til, til Skade for sig selv efter min Overbevisning, at gaa bort fra Sukkerroedyrkingen. Selv om denne i Øjeblikket ikke er rentabel i Forhold til anden Produktion og ikke indtager Førsterangspladsen i dansk Landbrug, vil det sikkert i det lange Løb være Sukkerroedyrkerne formaalstjenligt at opretholde deres Produktion; men jo højere Bygpris, des større Fristelse til at gaa bort fra den kendte Landbrugsproduktion. Alt dette nævner jeg med en Beklagelse af, at man undlod at anvende al sin Energi paa at holde Majs- og Bygprisen nede i det lavest mulige Niveau for derigennem at gavne Flæskeproduktionen og undgaa, at Fragtafgifternes Højde kom Korndyrkerne i Danmark til gode i denne ganske overordentlig store Udstrækning. Jeg synes, at man paa dette Omraade har undladt at træffe saa

effektive Foranstaltninger, som man kunde have ønsket.

Til sidst vil jeg angaaende vor Kornpolitik for i Aar slutte med at rette en indtrængende Opfordring til alle uden Undtagelse, der har Forbindelse med Landbrugerne, om at bidrage til, at Fodringsforbudsbestemmelsen i Aar bliver opretholdt i sit fulde Omfang. Forholdene for vor Forsyning med Brødkorn er i Aar vanskeligere end nogen Sinds. Faren for, at Landet kan blive afhængigt af Tilførslerne ude fra, er større, og selv om Tilførsel er mulig, bliver den dyr, og det vil blive den danske Nation en overordentlig dyr Sport, frygter jeg, hvis ikke man kan opnaa, at Landets hjemmeavlede Beholdning af Rug og Hvede sikres Landets Befolkning til Brødkorn. Hvis man først forstaar, at den Landbruger i Danmark, der bryder Forbudet mod Opfodring af Rug og Hvede, er at sætte i Klasse med en hvilken som helst Klausulæder, som det populære Udtryk er for Brydere af andre Forholdsregler, og hvis alle vil betragte den Slags Landbrugere som saadanne og holde dem frem til Offentlighedens Afstraffelse alle Vegne, hvor det gøres nødvendigt, tror jeg, at vi naar betydeligt videre. Det vilde være meget trist, hvis Omgaaelsen af saadanne Forbud skulde medføre, at vi i Danmark skulde komme til at mangle det nødvendige Brødkorn i Aar, hvor Høsten er vanskelig og knap, og Opbevaringsmulighederne har været overordentlig svage.

Jeg har dernæst en Henstilling at rette til den højtærede Trafikminister. Jeg vil meget henstille, om det ikke var muligt, at den Udstikning af den sjællandske Midtbane, som nu er paabegyndt paa den sydlige Del, som sikkert vil blive bygget først af trafikale Hensyn, maa blive efterfulgt af en Udstikning og Paabegyndelse af Banestrækningen Hvalsø—Frederikssund. Hvis de trafikmæssige Hensyn kræver, at den sydlige Del gennemføres snarest, kræver de lokale Forhold nemlig en hurtig Gennemførelse af den anden Strækning af Grunde, som jeg har nævnt før her i Tinget.

Saa har jeg endnu en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister og Finansudvalget. Der vil inden Finanslovsforslagets anden Behandling fra De samvirkende danske Husmandsforeninger indkomme et Andragende om en Forhøjelse af den Bevilling paa 90,000 Kr., der ydes dem til Rejser, Præmier og Præmielaan til Husmænd. Grunden til, at dette Andragende kommer, er den, at Rejserne bliver talrigere og talrigere. Endnu har vi efter de Regler,